

WIJ **B**EATRIX, BIJ DE GRATIE GODS,
KONINGIN DER NEDERLANDEN,
PRINSES VAN ORANJE-NASSAU,
ENZ. ENZ. ENZ.

No. 96.001458

Beschikken bij dit besluit op de beroepen ingesteld door

1. burgemeester en wethouders van Maastricht,
2. T.L. Darding, A.M. Straver, Harry Gulpers Stedebouw BNS
Architectuur AVB en Architectuur Atelier Selanno, alle te Maastricht,
en K.J.J. Kloprogge te St. Geertruid en
3. Vereniging Bewonersinitiatief "Mockstraat e.o." te Maastricht,

tegen

het besluit van gedeputeerde staten van Limburg van 20 april 1993,
Hoofdgroep R.O.V./G.Z., no. 93/18449R, waarbij is beslist over de
goedkeuring van het bestemmingsplan "Heer-Onder de Kerk" van de
gemeente Maastricht.

De Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, gehoord, advies
van 14 augustus 1995 , no. G01.93.0215.

Op de voordracht van Onze Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke
Ordening en Milieubeheer van 11 maart 1996, MJZ 96013824,
Centrale Directie Juridische Zaken, Afdeling Algemeen
Juridische en Bestuurlijke Zaken.

Overzicht van het geschil

De raad van de gemeente Maastricht heeft in zijn openbare vergadering van 15 september 1992, op voorstel van burgemeester en wethouders van 18 augustus 1992, het bestemmingsplan "Heer-Onder de Kerk" vastgesteld.

Het besluit van de raad van de gemeente en het voorstel van burgemeester en wethouders zijn aangehecht.

Gedeputeerde staten van Limburg hebben bij hun vorenvermelde besluit van 20 april 1993 beslist over de goedkeuring van het bestemmingsplan.

Het besluit van gedeputeerde staten is aangehecht.

Tegen dit besluit hebben burgemeester en wethouders van Maastricht, T.L. Darding, A.M. Straver, Harry Gulpers Stedebouw BNS Architectuur AVB, Architectuur Atelier Selanno en K.J.J. Kloprogge en de Vereniging Bewonersinitiatief "Mockstraat e.o." beroep ingesteld.

De beroepschriften zijn aangehecht.

Overwegingen ten aanzien van het geschil

Op 1 januari 1994 is in werking getreden de Wet van 16 december 1993 tot wijziging van de Wet op de rechterlijke organisatie, de Algemene wet bestuursrecht, de Wet op de Raad van State, de Beroepswet, de Ambtenarenwet 1929 en andere wetten, alsmede intrekking van de Wet administratieve rechtspraak overheidsbeschikkingen (voltooiing eerste fase herziening rechterlijke organisatie), Stb. 1993, 650. Uit de in deel 6, artikel I, van deze wet neergelegde overgangsbepalingen volgt dat het geschil dient te worden behandeld met toepassing van het recht dat gold vóór 1 januari 1994.

Het plan betreft het oude gedeelte van de voormalige gemeente Heer en biedt naast een planologische regeling voor de bestaande

situatie tevens mogelijkheden voor de bouw van woningen en een nieuw winkelcentrum en aanpassing van de bestaande verkeersstructuur.

Het gebied waarop het plan betrekking heeft wordt globaal begrensd door de Adelbert van Scharnlaan in het noorden, de Laan in den Drinck, de Wethouder Vranckenstraat en de bebouwing ten oosten van de Dorpstraat in het oosten, de Kruisstraat en de Joseph Bechlaan in het zuiden en de autosnelweg A2 en het Europaplein in het westen.

De beroepen van burgemeester en wethouders van Maastricht en T.L. Darding, A.M. Straver, Harry Gulpers Stedebouw BNS Architectuur AVB, Architectuur Atelier Selanno en K.J.J. Kloprogge.

Gedeputeerde staten hebben goedkeuring onthouden aan zes plandelen aan de Mathijs Heugenstraat met de bestemmingen "Woondoeleinden" en "Erf", al dan niet met de subbestemming "gestapelde woningbouw".

Zij hebben hiertoe overwogen dat, gelet op de resultaten van verkennend onderzoek ter plaatse, nog onvoldoende duidelijk is of de bodem in deze plandelen dermate ernstig verontreinigd is dat deze zal moeten worden gesaneerd, zodat de uitvoerbaarheid van deze plandelen binnen de planperiode ongewis is.

Aanpak van de bodemverontreiniging dient volgens hen plaats te vinden in het kader van de eventuele sanering van het gehele verontreinigde gebied rond het voormalige bedrijfsterrein van Nijverheidbeton B.V.

Appellanten kunnen zich met het besluit van gedeputeerde staten niet verenigen.

Burgemeester en wethouders van Maastricht bestrijden dat ter plaatse onaanvaardbare bodemverontreiniging aanwezig is en voeren aan dat de gemeentelijke bouwverordening in voldoende mate waarborgt dat nader onderzoek naar eventuele bodemverontreiniging zal plaatsvinden.

T.L. Darding, A.M. Straver, Harry Gulpers Stedebouw BNS Architectuur AVB, Architectuur Atelier Selanno en K.J.J. Kloprogge

keren zich tegen de onthouding van goedkeuring aan twee plandelen aan de noordelijke zijde van de Mathijs Heugenstraat.

Zij menen dat de in de bodem aangetroffen verontreiniging kan worden verwijderd en zijn bereid een saneringsplan terzake aan gedeputeerde staten voor te leggen.

Wij overwegen dienaangaande het volgende.

Aan de Mathijs Heugenstraat staan merendeels aan de zuidzijde, in het laaggelegen gedeelte van het plangebied, kleine eengezinswoningen.

Het plan voorziet in woonbebouwing op een aantal open plekken in de straat, in oppervlakte variërend van 80 m² tot 520 m² waarbij naast het belang van de woningbouwbehoefte in de gemeente Maastricht tevens het stedenbouwkundige belang van verdichting een rol speelt.

Ingevolge artikel 9, eerste lid, van het Besluit op de ruimtelijke ordening 1985 dienen burgemeester en wethouders ten behoeve van de toekomstige ruimtelijke ontwikkeling van het gebied der gemeente onderzoek te verrichten naar de bestaande toestand in en de mogelijke en wenselijke ontwikkeling van de gemeente.

Ingevolge het tweede lid van dit artikel dient het onderzoek bij de voorbereiding van een ontwerp voor een bestemmingsplan mede betrekking te hebben op de uitvoerbaarheid van het plan.

Onder het aldus vereiste onderzoek dient volgens de wetsgeschiedenis van dit artikel mede te worden begrepen onderzoek naar de bodemgesteldheid in verband met de kwaliteit en het karakter van de bodem, zeker indien wordt beoogd bij het plan bestemmingen te geven die nog niet verwezenlijkt zijn.

Daarbij dient met name te worden gelet op de mogelijke verontreiniging van de bodem die immers van wezenlijk belang kan zijn voor de keuze van de desbetreffende bestemming en mitsdien voor de uitvoerbaarheid van het plan.

In twee circulaire van onderscheidenlijk 27 augustus 1991 en 13 oktober 1992 hebben gedeputeerde staten aangegeven in welke gevallen zij bij functiewijzigingen een volledig bodemonderzoek vereist achten. In de laatstvermelde circulaire is aangegeven dat ten aanzien van een locatie die bij verkennend onderzoek als verdacht is aangemerkt en waarop een directe bestemming zal worden gelegd, aan de hand van een volledig (historisch plus chemisch-analytisch) onderzoek duidelijkheid

zal moeten worden verschaft in de werkelijke omvang van de bodemverontreiniging.

De beoordeling van het aspect van de bodemgesteldheid in bestemmingsplannen zal volgens de circulaire zijn toegespitst op de vraag naar de realiteitswaarde van het plan, waarbij wordt bezien of de bodem geschikt is voor de nieuwe functie.

Een bestemmingsplan dat voorziet in een woonbestemming op gronden die volgens (indicatief) onderzoek in ernstige mate verontreinigd zijn, zal eerst worden goedgekeurd, indien een saneringsplan met betrekking tot de gronden door gedeputeerde staten is goedgekeurd.

Met de toepassing van dit beleidsuitgangspunt in dit geval kunnen Wij instemmen.

Gebleken is dat in de omgeving van de betrokken plandelen in vroeger tijden een betonwarenfabriek was gevestigd.

In de laaggelegen gedeelten van het plangebied werden afvalprodukten, zoals sintels, gebruikt om drassige gedeelten van het terrein aan te vullen en te verstevigen.

Uit een in december 1992 in opdracht van de provincie uitgevoerd oriënterend bodemonderzoek van het voormalige terrein van de fabriek is gebleken dat de aldaar aangetroffen verontreiniging naar alle waarschijnlijkheid niet alleen het gevolg is van de activiteiten van het desbetreffende bedrijf, maar samenhangt met verontreiniging van een veel groter gebied, die reeds heeft plaatsgevonden voor de bedoelde activiteiten.

Uit verkennend onderzoek, uitgevoerd in juni 1993, is gebleken dat het plandeel ten noorden van de Mathijs Heugenstraat en ten oosten van de Uiverstraat, dat in eigendom is aan de appellanten K.J.J. Kloprogge en A.M. Straver, in het uitstralingsgebied van de voormalige betonwarenfabriek ligt en plaatselijk ernstig met zware metalen is verontreinigd.

Uit deze onderzoeken blijkt naar Ons oordeel dat de kans op de aanwezigheid van onaanvaardbare bodemverontreiniging aanzienlijk is. Aanvullend onderzoek dient uit te wijzen of meer bodemverontreiniging heeft plaatsgevonden.

Gelet op de vorenvermelde onderzoeksplicht ingevolge artikel 9 van het Besluit op de ruimtelijke ordening 1985 en voormeld beleidsuitgangspunt terzake van de toetsing van plannen op het aspect bodemverontreiniging is naar Ons oordeel nader onderzoek geboden naar

de omvang van de bodemverontreiniging ter plaatse en de noodzaak tot sanering, alvorens aan plandelen waar nog geen woningbouw heeft plaatsgevonden, een hiertoe strekkende bestemming kan worden toegekend.

Aan dit uitgangspunt doet naar Ons oordeel niet af dat ingevolge de geldende planologische regeling woonbebouwing reeds mogelijk was. Voor zover burgemeester en wethouders betogen dat de problematiek rondom de bodemverontreiniging niet dan in het kader van de handhaving van de bouwverordening, die in een regeling inzake bodemonderzoek voorziet, aan de orde dient te komen, overwegen Wij het volgende. Ingevolge artikel 8, eerste lid, van de Woningwet stelt de gemeenteraad een bouwverordening vast die onder meer, ingevolge het tweede lid, onder c, voorschriften bevat omtrent het tegengaan van bouwen op verontreinigde bodem.

Ingevolge artikel 2.4.1 van de ter uitvoering van deze bepaling in Maastricht vastgestelde bouwverordening mag een bouwwerk, voor het oprichten waarvan een bouwvergunning is vereist, niet worden gebouwd op een zodanig verontreinigd terrein, dat schade of gevaar is te verwachten voor de gezondheid van de gebruikers of het milieu. Voorts zijn in de verordening eisen gesteld aan het onderzoeksrapport inzake de gesteldheid van de bodem dat bij de aanvraag om bouwvergunning dient te worden overgelegd.

Ingevolge artikel 9, eerste lid, van de Woningwet blijven, voor zover de voorschriften van de bouwverordening niet overeenstemmen met de voorschriften van het desbetreffende bestemmingsplan, de eerstbedoelde voorschriften buiten toepassing.

Ingevolge artikel 9, tweede lid, van de Woningwet blijven de voorschriften van de bouwverordening van toepassing, indien het desbetreffende bestemmingsplan geen voorschriften bevat die hetzelfde onderwerp regelen, tenzij het desbetreffende bestemmingsplan anders bepaalt.

Deze bepalingen staan niet in de weg aan een beoordeling van de uitvoerbaarheid van het bestemmingsplan, in verband met een verwachte noodzaak tot voorafgaande sanering.

Zoals hierboven is overwogen, bestaat naar Ons oordeel onvoldoende inzicht in de uitvoerbaarheid van plandelen die voorzien in de bouw van nieuwe woningen.

Onder deze omstandigheid zijn Wij met gedeputeerde staten van oordeel dat aan zodanige plandelen geen goedkeuring kan worden gehecht.

Uit de stukken en het verhandelde ter zitting van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State is evenwel gebleken dat in het meest westelijk gelegen plandeel aan de Mathijs Heugenstraat waaraan door gedeputeerde staten goedkeuring is onthouden, reeds een woning is gebouwd.

Voor de bouw van deze woning is op basis van het geldende bestemmingsplan bouwvergunning afgegeven.

Van dit plandeel behoeft de uitvoerbaarheid derhalve niet te worden betwist.

Gelet op het vorenstaande is het beroep van burgemeester en wethouders van Maastricht gedeeltelijk gegrond en is het beroep van T.L. Darding en anderen ongegrond.

In verband hiermee zien Wij reden aan het laatstbedoelde plandeel alsnog goedkeuring te hechten.

Burgemeester en wethouders van Maastricht hebben het beroep, voor zover dat is gericht tegen de onthouding van goedkeuring aan een aantal vrijstellingsmogelijkheden in het plan, ter zitting van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State ingetrokken, zodat daarop niet behoeft te worden beslist.

Het beroep van Vereniging Bewonersinitiatief "Mockstraat e.o."

Appellante keert zich tegen de bestemming "Woon- en kantoreng gebied" van het terrein dat ligt tussen de Mockstraat, de Sibemaweg, de Adelbert van Scharnlaan en de Akersteenweg, in het noordwesten van het plangebied (het voormalige Darley-Vliegenderrein).

Ingevolge artikel 24, eerste lid, van de planvoorschriften zijn deze gronden bestemd voor woondoeleinden en kantoren, verkeers- en parkeerdoeleinden en de daarbij behorende additionele voorzieningen.

Ingevolge artikel 24, derde lid, onder c, van de planvoorschriften mogen in het plandeel woningen en kantoren worden gebouwd binnen de volgende grenzen:

- minimaal 48 en maximaal 65 studentenwoningen;
- minimaal 100 en maximaal 120 gestapelde woningen;

- maximaal 4.500 m² bruto vloeroppervlak kantoren.
Ingevolge artikel 24, derde lid, onder d, wordt onder de voorziene bebouwing een parkeergarage met maximaal 250 parkeerplaatsen gebouwd.

Appellante heeft aangevoerd dat de voorziene bebouwing ten koste gaat van de groenvoorzieningen ter plaatse, waarvoor in het plan ten onrechte geen compensatie wordt geboden.

Wij overwegen dienaangaande dat het betrokken plandeel in de daarvoor geldende bestemmingsplannen voornamelijk is bestemd voor "Openbaar groen" en "Bedrijven en lichte industrie".

Blijkens de stukken is het terrein echter nimmer ingericht als openbare groen- of speelvoorziening.

Desondanks is het volgens appellante sinds de sloop van de bedrijfsgebouwen die hier hebben gestaan, feitelijk wel steeds als zodanig gebruikt.

Tegenover het belang van appellante bij behoud van een groen- en speelvoorziening staat het algemeen belang bij verwezenlijking van de aan het gebied gegeven bestemming.

Blijkens de plantoelichting en het verhandelde ter zitting van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State bestaat aan de voorziene kantoorbebouwing behoefte, teneinde onder meer een vestiging van het Groene Kruis mogelijk te maken.

Voorts voorziet de bebouwing blijkens de stukken in het opvangen van de woningbehoefte in de gemeente Maastricht.

Wij achten uit een oogpunt van goede ruimtelijke ordening het algemeen belang dat is gediend met de bouw van de kantoor- en woonruimte van groter gewicht dan het belang van appellante bij handhaving van de open ruimte.

Hierbij nemen Wij mede in aanmerking dat ingevolge artikel 24, tweede lid, onder a, van de planvoorschriften, op het door de voorziene bebouwing omsloten binnenterrein, als alternatief voor het verdwijnen van speelgelegenheid, een speelplaats zal worden aangelegd.

Gebleken is dat tussen de projectontwikkelaar en de gemeente inmiddels is overeengekomen dat deze speelplaats een oppervlakte van ongeveer 1500 m² zal krijgen en voor een ieder toegankelijk zal zijn.

Met betrekking tot de stelling van appellanten dat de voorziene bestemming van het terrein tot parkeerproblemen zal leiden en het

betoog dat het terrein door het gemeentebestuur ten onrechte als B-locatie in de zin van het Rijksbeleid inzake de mobiliteitsbeheersing is aangemerkt, overwegen Wij als volgt.

Ingevolge de Vierde Nota over de Ruimtelijke Ordening Extra (VINEX, deel III: kabinetsstandpunt) en het Structuurschema Verkeer en Vervoer (SVV-II) dient ter verbetering van de leefbaarheid van de steden en stadsgewesten en teneinde de bereikbaarheid voor het goederenvervoer en noodzakelijk autoverkeer te waarborgen een locatiebeleid te worden gevoerd dat het aantal verplaatsingen en de afstand daarvan zoveel mogelijk beperkt.

Daarnaast dienen hoogwaardige voorzieningen voor langzaam verkeer tot stand te worden gebracht of in stand te worden gehouden en dienen de verkeerstromen te worden beïnvloed door onder meer een stringent parkeerbeleid.

In de VINEX worden drie soorten werklocaties onderscheiden, elk met een profiel dat de bereikbaarheid van die locatie per openbaar vervoer aangeeft en waaraan, teneinde de mobiliteitsdoelstellingen waar te maken, parkeernormen zijn verbonden.

A-locaties zijn optimaal door openbaar vervoer ontsloten locaties, gelegen in stadscentra, dichtbij een (centraal) NS-station, met zeer beperkte parkeermogelijkheden.

B-locaties zijn zowel door openbaar vervoer als voor auto's ontsloten locaties bij knooppunten van hoogwaardig openbaar vervoer. De parkeerfaciliteiten voor langparkeerders zijn beperkt.

C-locaties liggen aan de rand van de stad met een directe aansluiting op het hoofdwegennet en zijn met het openbaar vervoer minder goed bereikbaar.

In de bij de VINEX behorende planologische kernbeslissing Nationaal Ruimtelijk Beleid is wat betreft de geleiding van de mobiliteit aangegeven dat het perspectief is gericht op het verbeteren van de leefbaarheid en het terugdringen van het autoverkeer in steden en stadsgewesten, waarvan Maastricht er een is.

Dit perspectief steunt onder andere op het hiervoor vermelde locatiebeleid.

Volgens het op 19 juli 1990 door Onze Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal aangeboden werkdocument "Geleiding van de mobiliteit door een locatiebeleid voor bedrijven en voorzieningen" TK 1989-1990, 20 490,

nr 78, waarvan de inhoud in grote mate overeenstemt met het in het Structuurschema Verkeer en Vervoer II neergelegde beleid inzake de mobiliteit, dient een B-locatie te zijn gelegen op een knooppunt van openbaar vervoer-lijnen op stedelijk of stadsgewestelijk niveau.

In grote steden betreft het voorstadhaltes van het spoorwegennet of andere knooppunten van het metro- en (snel)tramnet.

In het werkdocument wordt het type bedrijven waarvoor B-locaties zijn bedoeld omschreven als bedrijven met een matige arbeids- en/of bezoekersintensiteit en een matige auto-afhankelijkheid.

Volgens de bij het werkdocument behorende bijlage dient bij B-locaties te worden gedacht aan onder meer administratieve kantooractiviteiten die behoren bij de verschillende takken van bedrijvigheid en zakelijke dienstverlening.

De parkeernorm voor deze bedrijven is in het werkdocument gesteld op 20 parkeerplaatsen per 100 werknemers.

De locatie waar het beroep op ziet, ligt in het stadsgewest Maastricht, langs de A2, en is voor het autoverkeer goed ontsloten. Volgens het rapport van de Adviseur ten behoeve van de Raad van State ligt op circa 600 meter van de locatie het N.S. station Maastricht Randwijck en op 1000 meter het N.S. station Maastricht.

Het gebied wordt voorts ontsloten door een stadsbuslijn en door diverse regionale buslijnen waarvan de dichtstbijgelegen halte op ongeveer 500 meter afstand ligt.

Blijkens de plantoelichting en het verhandelde ter zitting van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State zal de bereikbaarheid van deze locatie met het openbaar vervoer binnen afzienbare tijd verder worden verbeterd.

Gelet op al deze omstandigheden kan deze locatie naar Ons oordeel worden aangemerkt als een B-locatie, die in beginsel in aanmerking komt voor een kantoorfunctie als waarin het plan voorziet.

Met betrekking tot de in het plan opgenomen parkeercapaciteit merken Wij het volgende op.

Ingevolge het voormelde werkdocument "Geleiding van de mobiliteit door een locatiebeleid voor bedrijven en voorzieningen" dient bij een B-locatie een parkeernorm van 1 parkeerplaats voor elke 125 m² te worden aangehouden.

Ingevolge artikel 9, eerste lid, van de planvoorschriften worden ten aanzien van de verschillende bestemmingen binnen het plangebied de

parkeernormen gehanteerd, opgenomen in bijlage 1 (bedoeld is bijlage 3) van de voorschriften.

Uit deze bijlage blijkt dat de parkeernormen ten behoeve van de voorziene woonbebouwing afhankelijk zijn van het type huishouding dat in de woning zal worden gevestigd.

Blijkens de plantoelichting wordt uitgegaan van in totaal ongeveer 183 parkeerplaatsen voor 119 gezinsappartementen en 10 studentenwoningen, welk aantal Ons niet onjuist voorkomt.

Voor de voorziene kantoorbebouwing geldt in het plan een norm van maximaal één parkeerplaats per 50 m².

Bij een maximaal bruto vloeroppervlak van 4500 m², vastgelegd in artikel 24, derde lid, onder c, is in de plantoelichting vermeld dat ten behoeve van de kantoren maximaal ongeveer 90 parkeerplaatsen worden aangelegd.

Bij de bepaling van dit aantal, dat volgens de prognose van het aantal werknemers neerkomt op ongeveer 40 parkeerplaatsen per 100 werknemers, is blijkens de plantoelichting rekening gehouden met de opmerkingen die in de inspraak- en bezwarenronde zijn gemaakt met betrekking tot de parkeerdruk in het gebied.

Alleen indien gebruik wordt gemaakt van de in artikel 24, vierde lid, onder I, van de planvoorschriften opgenomen wijzigingsbevoegdheid ten behoeve van een groot kantoorgebouw op het op de voorschriftenkaart 1 als onbebouwd aangegeven terreingedeelte, dient ingevolge artikel 24, vierde lid, onder II, sub b, in zoverre een maximale parkeernorm van 20 plaatsen per 100 werknemers in acht te worden genomen.

Het gemeentebestuur streeft er blijkens de plantoelichting naar het aantal parkeerplaatsen, na verbetering van de openbaar vervoervoorzieningen, in de nabije toekomst te verminderen, hetgeen in overeenstemming is met het Rijksbeleid inzake de bereikbaarheid van bedrijvenlocaties en mobiliteitsprofielen.

Desalniettemin is de in het plan geboden parkeercapaciteit, gelet op het genoemde Rijksbeleid inzake de mobiliteitsbeheersing voor B-locaties, aan de ruime kant.

Gelet hierop en op de toekomstige verbetering van de openbaar vervoervoorzieningen, kan van onaanvaardbare parkeerdruk op het gebied naar Ons oordeel niet worden gesproken.

Aan de bezwaren van appellante kan niet tegemoet worden gekomen.

Voorts keert appellante zich tegen de aanleg van een op- en afrit over het voormalige Darley-Vliegenderrein naar de Akersteenweg, omdat deze volgens haar overbodig is en tot sluipverkeer en tot met name voor fietsers verkeersonveilige situaties zal leiden.

Wij overwegen dienaangaande als volgt.

Uit de stukken is gebleken dat de situatie in het plangebied geruime tijd problemen heeft opgeleverd voor de doorstroming en veiligheid van het verkeer.

Nadat een aantal verschillende mogelijkheden is onderzocht op onder meer de gevolgen voor verkeersafwikkeling ter plaatse en de geluidsaspecten, is gekozen voor een variant waarbij de ontlasting van het centrum van de voormalige gemeente Heer voorop staat.

In de nieuwe verkeersstructuur wordt de westelijke ontsluitingsroute onder meer gevormd door de doorgetrokken Sibemaweg.

Ingevolge artikel 24, tweede lid, onder b, van de planvoorschriften zal op het terrein vanaf de Sibemaweg een op- en afrit worden aangelegd naar de Akersteenweg.

Voorheen waren de Sibemaweg en het daarachter gelegen woongebied slechts te bereiken via een afrit van de Akersteenweg die een afsplitsing vormde van de oprit naar de autosnelweg A2.

De nieuwe aansluiting voorziet in een scheiding tussen het verkeer dat gebruik maakt van de oprit naar de A2 en het lokaal gerichte verkeer. Wij zijn van oordeel dat deze scheiding de verkeersveiligheid ten goede komt.

Voor overmatig sluipverkeer behoeft naar Ons oordeel niet te worden gevreesd, nu de Sibemaweg is uitgevoerd met diverse rotondes.

Met betrekking tot de verkeersveiligheid van fietsers overwegen Wij dat de situatie door verwerkelijking van het plan niet dermate verslechtert, dat de nieuwe op- en afrit deswege niet zou kunnen worden aanvaard.

Daarbij nemen Wij in aanmerking dat inrichtings- en verkeersmaatregelen zullen worden getroffen, waaronder de aanleg van een vrijliggend fietspad en het aanbrengen van zogenoemde haaietanden, teneinde de verkeersveiligheid van fietsers zoveel mogelijk te waarborgen.

Gelet op het bovenstaande is het beroep van Vereniging Bewonersinitiatief "Mockstraat e.o." ongegrond.

In verband met het vorenstaande kan het bestreden besluit niet geheel in stand blijven.

Beslissing

Gezien de Wet op de Raad van State en de Wet op de Ruimtelijke Ordening hebben Wij goedgevonden en verstaan:

- I. de beroepen van T.L. Darding, A.M. Straver, Harry Gulpers Stedebouw BNS Architectuur AVB, Architectuur Atelier Selanno en K.J.J. Klopogge en Vereniging Bewonersinitiatief "Mockstraat e.o." ongegrond te verklaren;
- II. met vernietiging in zoverre van het besluit van gedeputeerde staten van Limburg van 20 april 1993, hoofdgroep R.O.V./G.Z., no 93/18449R, aan het door de raad van de gemeente Maastricht op **15 september** 1992 vastgestelde bestemmingsplan "Heer onder de Kerk" alsnog goedkeuring te verlenen wat betreft het op de plankaart aangegeven plandeel aan de Mathijs Heugenstraat met de bestemmingen "Woondoeleinden" en "Erf";
- III. het beroep van burgemeester en wethouders van Maastricht voor het overige ongegrond te verklaren;
- IV. te gelasten dat de provincie Limburg aan burgemeester en wethouders van Maastricht het door hen gestorte recht (f 170,--) vergoedt.

Onze Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer is belast met de uitvoering van dit besluit.

's-Gravenhage, 19 maart 1996

w.g. BEATRIX

DE MINISTER VAN VOLKSHUISVESTING,
RUIMTELIJKE ORDENING EN MILIEUBEHEER,

w.g. Margaretha de Boer

Overeenkomstig het oorspronkelijke,
De Chef Kabinetszaken,

W. C. Raaijmakers

